

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1957 Nr. 158

A. TITEL

*Verdrag betreffende repatriëring van schepelingen, 1926 (Verdrag Nr. 23 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar negende zitting);
Genève, 23 juni 1926*

B. TEKST

De Engelse en de Franse tekst van het Verdrag zijn bij Koninklijk besluit van 29 november 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 516.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J.

C. VERTALING

De vertaling van het Verdrag in het Nederlands is bij Koninklijk besluit van 29 november 1948 bekendgemaakt in *Stb.* I 516. Zie onder rubriek J voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, dat de tekst wijzigde.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 2 juli 1928 (*Stb.* 221) luidt: „Wij behouden Ons de bevoegdheid voor toe te treden tot het nevens deze wet in afdruk gevoegde, in de negende zitting der Algemeene Conferentie van de vertegenwoordigers der leden van de Internationale Organisatie van den Arbeid van den Volkenbond aangenomen ontwerp-verdrag betreffende repatriëring van schepelingen.” Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Arbeid, Handel en Nijverheid J. R. SLOTEMAKER DE BRUÏNE, de Minister van Buitenlandse Zaken BEELAERTS VAN BLOKLAND, de Minister van Koloniën KONINGSBERGER en de Minister van Justitie J. DON-

NER. Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal: Bijl. *Hand.* II 1926/27 – 404; Bijl. *Hand.* II 1927/28 – 145; *Hand.* II 1927/28, blz. 2119 t/m 2121; Bijl. *Hand.* I 1927/28, blz. 991; *Hand.* I 1927/28, blz. 1032.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben overeenkomstig artikel 7 hun bekrachtiging doen registreren door de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

België	3 oktober 1927
Luxemburg	16 april 1928
Cuba	7 juli 1928
Estland	9 juli 1928
Frankrijk	4 maart 1929
Zuidslavië	30 september 1929
Italië	10 oktober 1929
Bulgarije	29 november 1929
Duitsland ¹⁾	14 maart 1930
Ierland	5 juli 1930
Spanje	23 februari 1931
Polen	8 augustus 1931
Uruguay	6 juni 1933
Columbia	20 juni 1933
Nicaragua	12 april 1934
Mexico	12 mei 1934
China	2 december 1936
Nederland	5 mei 1948
Argentinië	14 maart 1950

¹⁾ Op 16 december 1951 heeft de Bondsrepubliek Duitsland aan het Internationaal Arbeidsbureau medegedeeld, dat de Bondsrepubliek zich gebonden acht door zeventien Arbeidsverdragen die door het Duitse Rijk waren bekrachtigd, waaronder het onderhavige (Vgl. de bekendmaking van 5 juni 1952 in het Duitse „Bundesgesetzblatt“ van 28 juni 1952, nr. 11).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 8, eerste lid, op 16 april 1928 in werking getreden voor België en Luxemburg. Voor de overige onder rubriek E vermelde Staten zijn de bepalingen ingevolge artikel 8, lid 3, in werking getreden op de aldaar aangegeven data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zijn de bepalingen van het Verdrag voor Nederland op 5 mei 1948 en voor de Nederlandse Antillen op 5 augustus 1957 in werking getreden (zie hiervoor ook onder rubriek H).

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

In overeenstemming met artikel 11 van het Verdrag en artikel 35 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zijn de bepalingen van het Verdrag door Italië ongewijzigd toepasselijk verklaard op Italiaans Somaliland.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is op 5 augustus 1957 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau de volgende verklaring geregistreerd:

„Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas accepte, sans modification, au nom du Gouvernement des Antilles néerlandaises, les obligations de la Convention (no. 23) concernant le rapatriement des marins, 1926, adoptée à Genève le 23 juin 1926.

Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas ne peut pas encore envisager la possibilité d'accepter au nom du Surinam, les obligations de cette Convention, étant donné que les cas de rapatriement des marins au Surinam ne se présentent que rarement.”

Een vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden aanvaardt ongewijzigd namens de Regering van de Nederlandse Antillen de verplichtingen van het op 23 juni 1926 te Genève aangenomen Verdrag (Nr. 23) betreffende repatriëring van schepelingen, 1926.

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden kan nog niet de mogelijkheid overwegen of de verplichtingen van dit Verdrag namens Suriname te aanvaarden, omdat gevallen van repatriëring van schepelingen in Suriname zelden voorkomen.

J. GEGEVENS

De oorspronkelijke tekst van het Verdrag, zoals aangenomen op 23 juni 1926 en afgedrukt in *Bijl. Hand. II 1926/27 - 404, Stb. 1928, 221 en Stb. I 516*, is herzien door het op 9 oktober 1946 te Montreal aangenomen Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946 (Arbeidsverdrag Nr. 80); zie voor laatstgenoemd Verdrag *Trb. 1957, 181*.

In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag, zoals gewijzigd door het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1946, op 15 september 1949 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 606. De gewijzigde Engelse en Franse tekst van het Verdrag is afgedrukt in „*Recueil des Traités*” der Verenigde Naties, deel 38, blz. 316 e.v.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie, waarnaar in de preambule en elders in het Verdrag wordt verwezen, zie *Trb. 1953, 130*.

Alvorens tot bekrachtiging van het Verdrag door Nederland kon worden overgegaan moesten enige wijzigingen worden aangebracht in

de wettelijke bepalingen welke in Nederland in deze materie van toepassing zijn. Zulks is geschied bij de Wet van 14 juni 1930 (*Stb.* 240) houdende nieuwe wettelijke regeling van de arbeidsovereenkomst van kapitein en schepelingen.

Uitgegeven de *eenentwintigste* september 1957.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
W. DREES.